

Hei,

Studentsamskipnaden i Ås, SiÅs, takker for muligheten til å gi høringssvar på NSO sitt utkast til ny velferdspolitisk plattform.

SiÅs slutter seg i hovedsak til høringssvaret avgitt av Samskipnadsrådet, men har i tillegg følgende innspill:

Til 4.2 Studentbolig, linje 235:

Generelt fritak for eiendomsskatt og dokumentavgift er viktig, men mht løpende studentboligøkonomi og husleienivå blir det i tiden framover vel så viktig å sikre at kommunene ikke pålegger vann- avløps- og renovasjonsgebyr som er uforholdsmessig store, eller at strømmettselskapene pålegger installasjon av energimålere for hver eneste boenhet i studentboligkompleksene. Nasjonale retningslinjer og/eller forskrifter for fordeling av lokale/regionale kostnader knyttet til vann, avløp, renovasjon og strømnett må sikre at studentboligene ikke belastes uforholdsmessig mye, noe vi nå ser flere eksempler på.

Til 4.2.1 Bygging og 4.2.2 Utforming og standard

Bygging av studentboliger skjer innenfor stramme økonomiske rammer som innebærer at studentsamskipnadene må velge standard som er «god nok». I det perspektivet er det viktig å sikre unntak fra fordyrende rekkefølgekrav (så som bygging av rundkjøringer, gang- og sykkelveier, barnehager osv). Det er videre like nødvendig å sikre at byggesaksbehandlingen kan gjennomføres effektivt, og det bør vurderes å be Husbanken lede et arbeid med sikte på å etablere føringer for mer effektiv offentlig saksbehandling når det kommer til studentboligbygging.

Til 7.2 Samarbeid

NSO har i særskilt sending 19. desember redegjort for at forslaget om å sanere samskipnadsstrukturen ikke bygger på noen form for analyse som kunne synliggjort gevinstpotensialet ved å slå landets samskipnader sammen til en.

Det er overraskende at et så vidt radikalt forslag ikke bygger på fakta og analyse, noe det er grunn til å kritisere arbeidsutvalget for.

Antakelsen om at en landsdekkende samskipnad vil sikre at studentene får mer velferd for semesteravgiften og ellers et bedre og billigere velferdstilbud, er antakelser uten rot i virkeligheten. En slik løsning innebærer betydelig risiko for unødvendig byråkratisering, for å svekke studentenes reelle innflytelse over samskipnadens utvikling og prioritering, redusert mulighet for lokale tilpasninger, og en frakopling av utdanningsinstitusjonene og deres bidrag inn i velferdsarbeidet. Verken forslaget om en landsdekkende studentsamskipnad, alternativt et «moderert» forslag om et fåtall «store» samskipnader, bør overleve landsmøtets behandling.

Når dette er sagt; det er en selvsagt ting at landets samskipnader samarbeider for å løse oppgavene smartere og mer effektivt.

Samskipnadsordningen er unik, særlig i forstand av at studentene er gitt all vesentlig innflytelse over et stort politikkområde hvor statlig medfinansiering er betydelig. Samskipnadene er gjennomgående ubyråkratiske organisasjoner med stor gjennomførings- og omstillingsevne. Begrepet «studentsamskipnad» og forståelse av hva slags organisasjon studentsamskipnaden er, er gjennomgående svak, og vil naturlig svekkes hvis antallet organisasjoner blir få eller en. Fra få eller en organisasjon kan veien til å gjøre studentsamskipnadene til et statlig forvaltningsorgan bli svært kort. Gitt det, mister også studentene innflytelse over sitt velferdstilbud.

NSO bør stå opp for lokale studentsamskipnader med nær kobling til de lokale studentdemokratiene og utdanningsinstitusjonene - ikke det motsatte.

I en tid der sektoren opplever stagnasjon, både i antall student og i finansiering, ligger svaret på utfordringene våre i samarbeidet nettopp med de samme lokale aktørene, ikke i ensretting og sentralisering.